

melig stærkere Angreb, saa vel paa Forslaget som paa Mindretallets Betænkning. Der er navnlig gjort Angreb paa, at Mindretallet holder paa § 2 i Lovforslaget. Det staar klart for mig, at dersom vi skulle faae disse overordentlige Foranstaltninger gennemførte, maa vi have en Skat paa Indkomst og Formue; det staar klart for mig, at dersom der ikke bliver viist Smødefommen mod den Lanke, vil der ikke finde Overenskomst Sted om dette Lovforslag. Jeg havde derfor haabet, at der i Udvalgets Flertals Betænkning var fremkommet andre Udtalelser om denne Sag, og at der dog i det Mindste paa en eller anden Maade var blevet viist Smødefommen, men den finder jeg slet ikke. Det lod, som om den ærede Lands- thingsmand fra Horsens (Søsen) deri, at Mindretallet holder paa en Indkomst- og Formuesskat, strax vilde se et Bevis paa, at uagtet det er forstandige Mænd, som have affattet Betænkningen, havde de viist sig uforstandige heri, og at de ikke egentlig mente at ville faae udrettet Noget ved netop at holde derpaa. Jeg tror, at det er en af de meget stærke Ytringer, som ikke godt kunne holde Stik, men jeg maa desuden sige, at paa den Maade, det blev udtalt, var det, som om der i at holde paa denne Paragraf skulde ligge, at man ikke vilde bringe Offer. Jeg tror, at tværtimod det Modsatte er Tilfældet; jeg tror, at ved denne Paragraf sige vi, at vi vilde afholde de Udgifter, som de overordentlige Forsvarsforanstaltninger ville medføre. Dersom vi derimod sige, at vi ikke vilde have nogen overordentlig Formues- og Indkomstskat, men lade Pengene blive tagne af Reserverfonden og saa vidt muligt af det Overflud, der bliver, tror jeg, at man maa sige, at saa gjør man ikke noget Offer. Offret gjør man i det Dieblit, man betaler Skat netop til denne Sag; jeg tror, at deri vil Offret ligge. — Uagtet jeg ikke havde tænkt paa at omtale andre Punkter, kan jeg dog ikke, da jeg har Ordet, undlade at omtale Kjøbenhavns Befæstning og navnlig Kjøbenhavns Befæstning fra Søfiden. Det er jo flere Gange blevet sagt, at det Forslag, som er kommet fra Folkethinget, er utilfredsstillende, men man har dog den Beroligelse, at det er et Forslag, som ogsaa er kommet fra Saglyndige, og som Saglyndige tilbels ere gaaede ind paa. Det fremgaar af de Motiver, som ledsage Regjeringens Forslag, at der blandt Regjeringens Saglyndige findes dem, der ere gaaede ind paa Forslaget om Søforsvaret ved flyvende Forter og Miner. Det forekommer mig, at saafremt det er muligt, at et saadant Forsvar kan være tilfredsstillende, er det det Slags Forsvar, som bedst egner sig for de smaa Stater. Hvad angaar det Forsvar, som nu foreslaas ved faste Forter, ere, saa vidt jeg kan forstaa af Forhandlingerne, de faste Forter, der ere foreslaaede byggede for at faae et fuldstændigt Forsvar, anslaaede til en Udgift af 42 Millioner Kr. Den ærede Ordfører for Flertallet; paa hvis Indsigt vi

viist Alle fuldkommen kunne stole, har jo hyppig udtalt, at 2 eller 3 eller endogfaa 4 Forter vilde dog efterlade Lakuner. Nu er der, som Forslaget foreligger fra Flertallet, kun Tale om det ene Fort paa Middelgrundens Nordspids. Saa længe der ikke er andre Forter, vil der jo kun være Tale om at forsvare Kjøbenhavn fra Søfiden ved Hjælp af Flaaden. Jeg kan ikke se rettere; end at der ogsaa kan være Grund til ikke at betynde sig saa meget om Agersøfunds Stationen, saa længe Tanken er at forsvare Kjøbenhavn med et enkelt Søfort; thi i Krigstilfælde vil Flaadeti rimeligvis være nøbtaget til at blive ved Kjøbenhavn. Det er en af de Grunde, som for mig have megen Betydning med Hensyn til Søforterne, at der vil gaa en saa meget lang Tid, og i al den Tid vil Kjøbenhavns Forsvar fra Søfiden være henvist til Flaaden. Om Kjøbenhavns Befæstning fra Landsfiden skal jeg ikke udtale mig videre, men jeg skal blot sige, at hvad der ved første Behandling af denne Sag blev udtalt her i Salen af den ærede 3die Landsthingsmand for 1ste Kreds (Bloug), slutter jeg mig fuldstændig til. Han udtalte det saa udførlig og fuldstændig, at naar jeg skulde sige min Mening, vilde jeg for en stor Del komme til at gjentage, hvad han har anført.

Krigs- og Marineministeren (Saffner): En Udtalelse af mig oversfor den ærede 4de Landsthingsmand for 7de Kreds (Hauerslev) med Hensyn til den Plan, der findes i Lovforslaget, som det er indkommet fra det andet Thing, foranledigede den ærede sidste Læser til at gjøre mig opmærksom paa, at det ingenlunde er givet, at man ikke vil bevilge større Midler til en yderligere Udvikling af Landets Forsvar, idet der i Betænkningen fra det andet Thing er udtalt, at man er villig til ordinært at bevilge Beløb til Anskaffelse af nye flyvende Søforter og til Forstærkning af de nu værende faste Søforter. Jeg maa vedblivende antage, at hvad der er bragt i Forslag fra det andet Thing med Hensyn til Foranstaltninger til Forsvarsvesenets Fremme, er, hvad man agter at tilveiebringe og ønsker, at der skal tilveiebringes, og jeg kan saa meget mindre tvivle om, at det er en fuldstændig Plan, der her er fremlagt, som det netop var den bestemte Fordring, der fremsattes i det andet Thing, at Regjeringen skulde fremkomme med en fuldstændig Plan for de Foranstaltninger, man vilde skulle træffes, og naar man rejser en saadan Fordring til Regjeringen, er det sandsynligt, at man ogsaa opstiller den overfor sig selv. Jeg maa saaledes vedblivende tro, at hvad der er tilbudt i det andet Thing, er hvad man anser for nødvendigt for at sætte Landet i fuldstændig og tilstrækkelig Forsvarsstand. Det ærede Medlem kom ved samme Leilighed til at omtale, hvad man tænkte fra anden Side at gjøre med Hensyn til Befæstningen mod Søfiden. Det ærede Medlem